

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brow-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :	ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಣಕು ಕವನಗಳು	ಶಿವು	5
ಸಂಪಾದಕ :	'ಓಲ್ಡ್ ಈಸ್ ಗೋಲ್ಡ್'	ರಾಮಿ	8
ಶಿವಕುಮಾರ್	ಶೇಷಣ್ಣ	ನಂದಿನಿ ಕಾವಡಿ	12
ಚಂದಾ ವಿವರ :	ಕೈತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ	ನಂದಿನಿ ಕಾವಡಿ	13
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :	2050 ರಲ್ಲಿ ?	ಶಾಂತಾರಘು	17
2ರೂ. 50 ಪೈ.	ಪ್ರ.ಕೃಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ....	ಅ.ರಾ.ಸೇ.	20
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	ಒಂದು ಕನ್ ಸಲ್ಪೇಶನ್ ಕಥೆ	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	22
25 ರೂ.	ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ	ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	26
ಆಜೀವ ಚಂದಾ :	ಜೌಕಾಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	31
250 ರೂ.	ಹರ್ಷದ ಹಾವು	ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ	36
ವಿಳಾಸ :			
ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ			
63, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ			
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ			
ಬೆಂಗಳೂರು 560 003			
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ :			
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ			
10ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ			

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೦

ಜನವರಿ ೧೯೯೪

ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಯುದ್ಧದಿಂದ. ಮಹದ್ಭಯಂ ವಜ್ರಮುದ್ಭುತಂ ಯ ಏತದ್ವಿದುರಮೃತಾಸ್ತೇ ಭವಂತಿ
—ಕರ

ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೇ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಆಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹದ್ಭಯವೂ, ಮೇಲೆರ
ಗುವ ಸಿಡಿಲಿನಂತಿರುವುದೂ ಆದ ಇದನ್ನು ಆರಿತವರು ಅಮೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು
ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನೇ
ಎಂಬುದು ವೇದಾಂತದ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವುದಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಬರುವ
ದಾದರೂ ಏನು? ಮಹತ್ತಾದ ಭಯ. ಕೋಮುವಾದದ ಭಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ
ಜಾತಿವಾದದ ಭಯವನ್ನು ಹರಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಭಯದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು
ಕಂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂಸೆಯೆಂಬ ವಜ್ರಾಯುಧ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ.
ಹಾಗೆ ಹೇಳದಿರುವುದೆಂಬ ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹೇರುವ ಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಿರಿ
ಎಂಬ ವಲ್ಲವಿಯು ಸಮಸ್ತ ಮೇಳಕರ್ತ ಹಾಗೂ ಇತರ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಹಣೆಯಬರಹವನ್ನು ವಿಚಾರದಿಂದ ಅರಿತ ಪ್ರಜೆಯು, ಎಲ್ಲದರ
ನಡುವೆಯೂ ಹೇಗೋ ಒಳಗುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಜಡವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ
ಎಂಟನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾರು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಂಟನೆಯ ಸ್ವರ್ಗವು
ಸೆವೆಂತ್ ಹೆವನ್ ಎಂಬ ಏಳನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದ ಮುಂದಿನದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ
ತಪ್ಪಾದೀತು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಇದನ್ನು
ಆಧುನಿಕತೆ, ಪ್ರಗತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹೂಣವರ್ಷವು ನಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಹಸನಾಗಿಸಲಿ ಎಂದು, ಅಪರಂಜಿ
ಎಂದಿನಂತೆ ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ.

ಬಿ. ಜೆ. ಪಿ. ಪರಾಭವ

ಪ್ರಕಾಶ್

ರಾಮ ! ರಾಮ !!

-ಸುದ್ದಿ

* * *

ದಿಗ್ವಿಜಯಸಿಂಗ್ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕ

-ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿದೆ !!

ಹೊರನಾಡು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆಸಲು ಕರೆ

-ಸುದ್ದಿ

ಇಲ್ಲಂತೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಆಲ್ಲಾದರೂ....? ?

* * *

ಗ್ಯಾಸ್ ಲೈಟಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಆನಿಲ ಇಳಕೆ, ಐವರ ಬಂಧನ

—ಸುದ್ದಿ

ಇದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯ !!

* * *

ಭಿನ್ನಮತೀಯರ ಜತೆ ಪೂಜಾರಿ ಚರ್ಚೆ

—ಸುದ್ದಿ

ದೇವರು 'ವರ' ಕೊಡದಿದ್ದರೆ... ? ?

* * *

ಮನದ ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆವ ಕವಿತೆ ನನ್ನದು

—ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಅದಕ್ಕೇ ಇಡೀ ಜೀವನವು, ಅದೇ ಜೀವನವು, ಅದೇ ಜೀವನವು, ಅದೇ ಜೀವನವು, ಅದೇ ಜೀವನವು

ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಂಗಾರವು ಕಡು ಟೀಕೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ನವ-ಪಾರ್ತಿಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ ; !!

* * *

ಅಣಕು ಕವನಗಳು

ಶಿವು

ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಬರೆದ ಶಿಶುಗೀತೆ 'ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣಪಾಪ' ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಈ ಕವನವನ್ನು ಬೇರೆ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಲವು ಅಣಕು ಕವನಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಏಕೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬಾರದು? ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯತ್ನಿಸಿ, ಕಳಿಸಿ. ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಲಕ್ !

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣಪಾಪ

(ರತ್ನರ ಮೂಲ ಕವನ)

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲೊಂದು ಸಣ್ಣ
ಪಾಪವಿರುವುದು
ಎತ್ತಿಕೊಳದೆ ಹೋದರದಕೆ
ಕೋಪ ಬರುವುದು ||೧||

ಮೈಯ ಪರಚಿಕೊಂಡು ಪಾಪ
ಅತ್ತು ಕರೆವುದು
ಅಳಲು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ
ಮುತ್ತು ಸುರಿವುದು ||೨||

ಕೋಪ ಬರಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಕಿರಿಚಿ ಕೊಳುವುದು
ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೈಯ
ಪರಚಿಕೊಳುವುದು ||೩||

ಪಾಪ ಅತ್ತರಮ್ಮ ತಾನೂ
ಅತ್ತು ಬಿಡುವಳು
ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದು ಕೊಂಡು
ಮಾತ್ತು ಕೊಡುವಳು ||೪||

ಪಾಪ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದ ಹಟವು
ಸಾರ್ಥವಾಯಿತು
ಕಿರಿಚಿ ಪರಚಿ ಅಳುವುದೆಲ್ಲ
ಅರ್ಥವಾಯಿತು ||೫||

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ಗೃಹದೊಳಿರುತಿಹ ಸಣ್ಣ ಪಾಪಗ
ಸಹಜ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುದದಿ ತೋರದೆ
ಅಹಹ ನೀನಿರು ಅಲ್ಲೆ ನೆಲದಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳೆನು ನಾ ।
ದಹಿಸೆ ಕೋಪದ ರೌದ್ರ ಅಗ್ನಿಯು
ಒಹಳ ಮುನಿಸನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸಿ
ಮಹಿಷಿ ಕೂಗನು ಕಿರಿಚಿ ಹೊರಳಿದುದೆಮ್ಮಮನೆ ಪಾಪ ।

ಅಟ್ಟ ಹಾಸದಿ ಅಳುತ ಪಾಪನು
ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯ ಪರಚಿ ಹರಿಯುತ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೆ ರಂಪ ಮಾಡಲು ಸುರಿದುದಾ ಮತ್ತು ।
ಲಟ್ಟಣಿಗೆಯನು ಅತ್ತ ಬಿಸುಡುತ
ಪುಟ್ಟ ಪಾಪನ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿ
ದಟ್ಟ ಪ್ರೇಮದ ಮುತ್ತುನಿತ್ತುಳು ಪಾಪನಾತಾಯಿ ।

ಧನ್ಯ ನಾನು ಎನುತ ಪಾಪನು
ತನ್ನ ಅಮ್ಮನು ಇತ್ತ ಮುತ್ತುನು
ಚೆನ್ನ ಚೆನ್ನಿದು ಆಯಿತಂದಿಗೆ ಬಾಳು ಸಾರ್ಥಕವು ।
ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಹರಿದು ಬಿಸುಡಿದ
ತನ್ನ ಮೈಯನು ಪರಚಿ ಕೂಗಿದ
ಚೆನ್ನ ಪಾಪನು ಅತ್ತ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಿತೆಲ್ಲರಿಗು ।

ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಶೈಲಿ

ಕಿರಿಚಿ ಅಳುತಿಹ ಪಾಪ ಮೈಯ ಪರಚುವುದತ್ತಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಂತ್ವನವು ಬರಿಯ ಒಣವಣಿತು ।
ಬರಸೆಳೆದು ಅಮ್ಮ ತಾ ಮುತ್ತು ನೀಡಲು ಅದಕೆ
ಚೇರಿದುದು ಸಾರ್ಥಕವೂ ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಭೀರ್ಯ

ಮುದ್ದು ಪಾಪನ ಮೊಗದ ಮುಗ್ಧ ಮಾಧುರ್ಯವನು
 ಶ್ರಾವಣದ ಕಾಮೋಡದೊಲು ದುಃಖಾಶ್ರು ಕೆಸಿದಿಹುದು
 ಎಮ್ಮ ಸದನದ ಜ್ಯೋತಿ, ಕಣ್ಣಣ, ಸೊಬಗಿನ ಸಲೆ
 ಇಂದು ಉಕ್ಕಿ ಬರುತಿಹ ಅಳುವಿನಾ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ
 ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದಿಹುದು. ತಾಯಿ. ಮಾತೃಶ್ರೀ
 ತನ್ನೆಲ್ಲ ಒಲವನ್ನು ಪಾಪಂಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು
 ಮೇಲೆತ್ತಿ ಎದೆಗವಿಚಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇಕೆ ?
 ಪುಟ್ಟ ಪಾಪನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತಾಪಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಬೇಕೆ ?
 ಹರಕೆ ಸಲಿಸುವಂದದಲಿ ಪಾಪ ತನ್ನ ಕೋಮಲ ಕಾಯವನು
 ಪರಚಿ ಪರಚಿ ಪಟ್ಟಿ ಮೂಡಿಸಿಹುದು
 ಕೋಪದಾ ಕಿರಿಚಾಟ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿಹುದು.
 ಹರಳುಗಂಬನಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಂಜಿನಲಿ ಮೂಡೆ
 ಅಮ್ಮಂಗೆ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂದು ಆಕೆ ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತಳೆ
 ಮಾತೃ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಖರ ದ್ಯೋತಕವಾಯ್ತು ಪಾಪಂಗೆ ತಾಯಿತ್ತ ಮತ್ತು
 ಸಾರ್ಥಕವು ಸಾರ್ಥಕವು ನನ್ನೆ ಅಳುವಿಂದ
 ಎಂದು ಕಂದ ಕೃತಕೃತೃತಾ ಭಾವದಿಂ ಬೀಗುತಿದುರ್ದು.

ದೂರದರ್ಶನ ಗಾದೆಗಳು

ಪ್ರಭಾ

- * ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇ ಮನರಂಜನೆ
- * ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಸನ್ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡು ಅಂದ್ನಂತೆ
- * ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾರದವನು ಟಿ.ವಿ.ಲಿ ಹಾಡಿಯಾನೇ
- * ಅತ್ತ ಟಿ. ವಿ. - ಇತ್ತ ರೇಡಿಯೋ
- * ದೂರದರ್ಶನ ನಿಜಕ್ಕೂ ದೂ.....ರ !

ಓಲ್ಡ್ ಈಸ್ ಗೋಲ್ಡ್

ರಾಮಿ

‘ಹಳೇದಂದ್ರ ಹೊನ್ನು , old is gold ಎಂಜಂಥ ಮಾತುಗಳು ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನ ಬಾಯಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ಉದುರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಹೇಳೋಕಾಗೋಲ್ಲ.

ಹಳತಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಲ ಕೈಕೊಡುವ ಅವರ ವೆಸ್ಟೆಂಡ್ ಕೈಗಡಿಯಾರ ವಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅದನ್ನು ತಾನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ವಾಚ್ ರಿಪೇರಿ ವಾಸಪ್ಪನಿಂದ ಮತ್ತೆ ‘ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಗೆಲೆಯಾ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್’ ಅನ್ನಿಸಿ ಯಾರೇ ವಿನಾ ಮೂಲೆಗೆಸೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೊಸದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ವಾಚು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸ್ಕೂವ್ ಮಿಕ್ಸಿ, ಫ್ಯಾನು, ಫ್ರಿಜ್ಜು, ವಾಶಿಂಗ್ ಮಶೀನ್, ಟಿ.ವಿ. ಟೀಪ್ ರಿಕಾರ್ಡರ್ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಎಷ್ಟು ಹಳೆಯದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಎಸೀರೋ ಬೇರೆ ತಗೊಳ್ಳೋಣ. ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು-ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

‘ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡ್ತೀನಿ-ಎಸೆಯೋದಕ್ಕೇನು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದಲ್ಲವೆ ? ಬಿಟ್ಟು ಬಂತೆ ?’ ಅಂತ ತರಾಟೆಗೆ ತಗೊಳ್ಳೋದು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ ಆ ಕೂಡಲೆ ರಿಪೇರಿಗೂ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ‘old is gold’ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತಾ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನ ಸ್ಲೋಗನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದೇ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ವಸ್ತುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಡಿಸಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ದಾರಿ ಒದಗಿಸುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿಗೆ ಹಳೇದೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನು ಎಂಬುದೇ ತಾರಕಮಂತ್ರವಾದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ

ಕೆಲವರಂತೂ ಅದರಿಂದ ಹೇರಳ ಸಂಪಾದಿಸುವುದೂ ಉಂಟು, ಜನ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಕರುಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋದಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚೆಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕಾಸುಳಿಸಿ ಸಂತಸಪಡುವ ಸುಖ ಸವಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದರೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ರಿಪೇರಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗಲೂ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಯಾರು, ತಿಪ್ಪೆಗೆಸೆಯ ಲಾರದು. ಹಿಂದೆ ಆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ ಹಳೇ ಗಡಿಯಾರವೊಂದಕ್ಕೆ ಭರ್ಜರಿ ಬೆಲೆ ಬಂದ ಮೇಲಂತೂ 'old is gold' ಮಂತ್ರ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲವಾಯಿತು.

ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಿಸೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು.

ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭವೂ ಒದಗಿತು. ಮದರಾಸಿನ ಮಗನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಪ್ಲೇನು ಏರಿದರು. ಆ ಏರ್ ಬಸ್ಸು ಕೆಳಗಿಳಿದು ತಿರುಪತಿ ಸಮೀಪದ ಕೆಸರೂಗದ್ದೆಯನ್ನ ಉತ್ತು ಹಾಕಿದ ಸಮಾಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಇತ್ತೀಚಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದೆ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಊರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ತಿರುಪತಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಆಡ್ಡಬಿದ್ದು ಬಂದರೆನ್ನಿ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ನಾಶವಾಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಪಾಲಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನ ಪ್ರಕಾರ.

ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿ ಕೂಡ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಸರು ಗದ್ದೆ ಓಟದ ಆಧ್ವಾನ, 'ಸಿನಿಮಾ ಶೂಟಿಂಗ್ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕೆ'? ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಡಿತಾದರೂ ಬಲು ಬೇಗನೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ ಉಳಿದವರಂತೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಭೂಗಿಗೆ ಸಾವಿರ ಭಲೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಗುಡಾಂತರಿಂದ ಪಾರಾದರು ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ.

ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದ ಊಹಾಪೋಹಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಏರ್ ಬಸ್ ವಿಮಾನ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಳೇದು. 1976ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಕೊಂಡದ್ದು. ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಹಾರಾಟ ನಡೆಸಿ ಸುಸ್ತಾದ ಆ ವಿಮಾನ ರೆಕ್ಕೆಬಿಚ್ಚುವ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಪೇಚಾಡಿರಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವರ Old is Gold ಮಂತ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಹಳತಾದ ವಿಮಾನವನ್ನು ದೂರಿದ್ದೇ ದೂರಿದ್ದು. ಆ ಭಲ್ಲು ಮಹಾರಾಯ ಯಾವುದಾದರು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೋ ಬಂಡೆಗೋ ಥಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಸಿದರೆ ಏನು ಗತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಗೊಣಗಿದರು

'ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ Old 's Gold' ಎಂದು ಸೀನಿ ನಗು ನಗ್ಗಾ ತಲೆ ತುರಿಸಿ-
ಗೊಂಡಾಗ 'ಗೋಲ್ಲಿನ ಮುಂಡಾ ಮೋಚಿತು ಅಂತ ಅನವ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದರು.

“ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಲ್ಚರಗೆ ಸರಿಹೊಂದೋಲ್ಲ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ ನಾನು ಎಂದೋ
ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ ಈ ಮನಮೋಹನ್ ಸಿಂಗ್”

ಶೇಷಣ್ಣ

ನೆಂದಿನಿಗಾಪಡಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣ ಯಾರು ?

ಉತ್ತರ: ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವರಿಗಿಂತ ಮೂರ್ಖ ಶಿಖಾಮಣಿ ಹಿಂದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಶೇಷಣ್ಣನ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡವರು ಒಂದು; ಹುಚ್ಚರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಎರಡು: ನೊಬೆಲ್ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಮೂರು: ರಾಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣನ ಉದ್ದೇಶವೇನು ?

ಉತ್ತರ: ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ. ಅವರೇ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಹಾಗೂ ಅವರೇ ಪರಿಣಾಮ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣನ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಯೇನು ?

ಉತ್ತರ: ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಜನ್ಮ ತಳೆದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣ ಯಾರಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಹೆದರಿಕೆ ಎಂಬ ಪದ ಶೇಷಣ್ಣನ ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣ ಮೌನವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಅವರೇನಾದರೂ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮೌನವ್ರತ ಮಾಡಿದರೂ ಪರಿಣಾಮ ಆಟಂ ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿತ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶೇಷಣ್ಣನಿಗೆ ಎಂತಹ ಪದವಿ/ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರಕಬಹುದು ?

ಉತ್ತರ: ಶೇಷಣ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಪದವಿ/ಪುರಸ್ಕಾರ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ?

ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಗೋವಾದಿಂದ ಮದರಾಸಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದೇ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಮದರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯ ದೇವರುಗಳಾದ ಕಪಾಲೇಶ್ವರ, ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ, ವಡವಳನಿಯ ಮುರುಗ ಇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತಿಯ ಮಂದಿರ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು. ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಸರಸ್ವತಿ ಅರ್ಧಾತ್ ಸ್ಥೂಲಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ದರ್ಶನ ಅಪ್ಪೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಹಾಗೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಕೊಂಚ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಹೊರಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ನ್ನು ರೇಗಿಕೊಂಡೇ ತನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. “ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ನನಗೂ, ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೂ ಆದರ ಗೂಡಾರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ.

ತಾಯಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಬದಲು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಾಗ ನಮಗೋ ಆತಂಕವಾಯಿತು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಹೊರಗೆ ಹೊಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವರೇ “ನಿಮ್ಮ ವಶೀಲಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ನೂರುವರ್ಷಗಳಿಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಹೊರತು ದುಡ್ಡಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೂ ಅಲ್ಲ ನೀವು ಬೇರೆ ಸ್ಥೂಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಕನ್ಯಾಮಣಿಗಳಿಗೆ ಆಳುವೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೊಸ ಸ್ಥೂಲೆಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದವರು ಪೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಟ್ಟರು.

“ಮಾನವರ ವರ್ತನೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರ” ಅಥವಾ Human Behaviour Scienceನಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದ ನನ್ನ ಪತಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿ ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅದೇನು ಮೋಡಿ ಮಾಡಿದರೋ ಏನೋ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ಥೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಾದರು, ನಾನೂ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯೂ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆವೆನ್ನಿ!

ಸರಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅನುಮತಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯವರಿಂದಲೇ ಆ ಅಭೀಷಿತ ಪತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೈದಾಪೇಟಿನತ್ತ ಹೊರಟೆವು.

“ಸದ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು” ಎಂದರು ಪತಿರಾಯರು. ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿದೆ ನಾನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ.

ಈ ಕಾರ್ಯಾಲಯ ಸೈದಾಪೇಟಿನ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಗೆಲತಿಯನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೆಲಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೂರಿಸಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮೇಲೆ ಹೋದೆವು.

ನನ್ನ ಹರಕು ಮುರುಕು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೊರಗಿರುವ “ಗ್ರೂಪ್ ಡೀ” ಹತ್ತಿರ “ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಪ್ಪಾ” ಎಂದೆ.

“ಅಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿ ಆದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸೀದಾ ಯೂಡೀಸೀಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ” ಎಂದ.

ಮುಖ್ಯ ಗುಮಾಸ್ತ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್‌ರ ಕಲೆಯಿದ್ದವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡೆ ಆತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಫಾರ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಎರಡು ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದ. ನಾವೋ ಪರದೇಶಿಗಳು! “ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿದೆಯಪ್ಪ” ? ಎಂದೆ. “ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಕ್ಕತಿಲೆ ಇರುಕ್ಕು” ಎಂದ ಆ ಮಹಾಶಯ. ಸದ್ಯ ದೂರ ಹೋಗುವುದು ತಪ್ಪಿತು ಎಂದು ಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಫಾರ್ಮನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ತಮಿಳು ಬರದಿದ್ದರೂ ಛಾತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ಪತಿದೇವರನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೇ “ನೀಂಗಳ್ ಪೇರನ್ನ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. (ಜರುವಾಗ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ

ಹಿಗ್ಗಿನ್ ಬಾದಮ್ಸ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೂಲಕ ತಮಿಳು ಕಲಿಯಿರಿ... ಮೂವತ್ತೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ” ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದು ನನಗೆ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತೆನ್ನಿ) ಆತ ಇವರನ್ನು ಆಪಾದ ಮಸ್ತಕ ನೋಡಿ “ಸೆಂಟಿಲ್‌ವೇಲ್ ಸಾರ್” ಎಂದ ನನ್ನ ಪತಿ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕರು. ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಚೆರಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದದ್ದು ಸೆಂಟಿಲ್ ವೇಲುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು).

ಸರಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಕಾಯುವ ಕಾಯಕ. ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಆತ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ. ಹತ್ತೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಕಾಯಿತು. ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಟಿಫನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಳಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನೋಡಿ “ಲೇಡೀಸ್ ಅಂಗೆ ವಕ್ಕಾರಂಗೋ” ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿದಾಗ ಈತ ಮುಖ್ಯ ಗುಮಾಸ್ತೆಯಂತೂ ಅಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ನಾನು ಹೆದರಿ ಪತಿಯ ಸಕ್ಕ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತೆ. ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಿರು ಕೋಯಿಲಣ್ಣನ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ಹಾಗೂ ಸೆಂಟಿಲ್‌ವೇಲ್ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತೆಯೆಂದು. ನಾನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ “ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ” ಎಂದೆ. “ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಆಮ್ಮ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಸೆಂಟಿಲ್‌ವೇಲ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಏನನ್ನೋ ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೇಳಿದ. ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ತೂಕಡಿಸಿದೆ. ಯಜಮಾನರು ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸು ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಕಡತಗಳನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದರು.

ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ನೈಲೆಕ್ಸ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಎರಡು ಮೊಳೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದು, ವಿಭೂತಿ ಕುಂಕುಮ ದೊಡ್ಡ ಮೂಗುಬಟ್ಟು, ಕಿವಿ ಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಡೋಲೆ ಜುಮುಕಿಗಳಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಗಮನವಾಯಿತು. ಪರ್ಸನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಕೂದಲಂ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆ ಮಸ್ಕರಿನ ಮೇಲೆ ಸಹಿ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಗೆ ಅರ್ಧದಿನದ ಸಾಧಾರಣ ರಜೆ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಆತಂಕ! ಹಾಗೇನೂ ಅಗಲಿಲ್ಲ ಬಡಿ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯ ಸಮಾರಾಧನೆ. ಮೂರೂ ಜನರೂ ಕಾಫಿ ಸೇವಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗ್ರೂಪ್ ಡೀ ಬಂದು “ಅಯ್ಯ ಅಯ್ಯ” ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾದರು. ಅಯ್ಯ ಒಳಗೆ ಬಂದು “ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್” ಎಂಬ ಫಲಕವಿದ್ದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ ಸಮಯ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ....ನನ್ನ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆರಿತು. ಸೀದಾ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕುಕ್ಕಿ “ಇಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗಿಲ್ಲ”. ಆತನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೋಪವೇನೂ ಪರಿಣಾಮವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಗೆ ಕಾಯಿರಿ ಎಂದವರೇ ತಮ್ಮ ಕಡತ ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು.

ಹೊರಗಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರೂ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಅಮ್ಮಾ ಗೋವಾ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಆಡಳಿತ ದಲ್ಲಿದೆಯಲ್ಲವೆ” ಎಂದರು. ಆತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಇವರ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗೋವಾಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶ” ಎಂದಳು. ನನ್ನ ಪಿತ್ತ ಇನ್ನೂ ನೆತ್ತಿಗೆರಿ “ಗೋವಾ ಈಗ ರಾಜ್ಯವಮ್ಮ” ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ತಪ್ಪಗೆ ಕೂತೆ ನಾನು.

ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಿಕೇಪನ್ನಿನ ಮೇಲೆ “ನೋ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್” ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾವು ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಹೊರಬರುತ್ತಾ “ಯಾಕ್ರೀ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಡಬಾರದು? ನನ್ನ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಆತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು”. ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೆಂಟಿಲ್‌ವೇಲ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದವನೇ “ಅಮ್ಮಾ ನೀವು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡಿನ ಅಕೌಂಟ್ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಇದು ಕೋಯಿಲಣ್ಣನ್ ಅವರ ಮಾವನವರ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಪೇಪರುಗಳು...ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡ. ಕೆಳಗೆ ನಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಕಾರಿನ ಹಾರ್ನ್ ಬಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರು ಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. “ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಯಜಮಾನರ ಮಾತುಗಳು ಈಗ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

2050 ರಲ್ಲಿ ?

ಶಾಂತಾರಘ

ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳು ನನ್ನ ಮಗ ಎಂ.ಎಸ್. ಓಡೋಕೆ ಮ್ಯಾಸಾಚುಸೆಟ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದ. ಅವನ ಹತ್ತು ಜನ I.I.T. ಸಹಪಾಠಿಗಳೂ ಸಹ, ಅಮೆರಿಕದ ನಾನಾ ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಹೋದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಮಗ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಮಾಡೋಕೆ ಲಾಸ್ ಎಂಜಲೀಸ್‌ಗೆ ಹೋದ. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ನಾದಿನಿಯ ಮಗ ಚಿಕಾಗೋಗೆ ಚಿಕ್ಕವನು ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮಾಡೋಕೆ ಟೆಕ್ಸಾಸ್‌ಗೆ ಹೋದರು ಹೀಗೆ ಲಿಸ್ಟ್ ಬರೀತಾ ಹೋದ್ರೆ, ಹನುಮಂತನ ಬಾಲಕೈಂತ ಉದ್ದವಾಗ್ತಾ ಹೋಗ್ಬಹುದು.

ಕೊನೇಗೆ ನೋಡಿದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ವೆಸ್ಟ್‌ವರ್ಡ್ ಹೋ! ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತರು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಕೊಂಡು, ಯಾವುದೋ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡೋ ಸಂಬಳದಲ್ಲೇ ಹ್ಯಾಗೋ ಇದಾರೆ ಅನ್ನಿ.

ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಆಗೋದೇ ತಡ, ನಮ್ಮ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಕುದುರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ಧ್ಯಾನ. J.E.E. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಾದ್ರೂ ಯಾವ್ವಾರಾ I.I.T.ಗೆ ಸೇರೋದು. G.R.E. ಮಾಡೋದು. ಕಡೆಗೆ ಪಸ್ತಿಮದ ಕಡೆ ಪರಾರಿ!

ಯಾವ ಹುಡುಗರಿಗೂ. ಲಾಯರ್‌ಗಿರಿ, C A. ಮಾಡೋದು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲೂ. ಎಂ.ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಟೆಕ್., ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಹೀಗಾದ್ರೆ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿದ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ? ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲೂ ಈಗ ಪಿಡುಗಂತೆ, ನಮ್ಮ ಬಡ ದೇಶ ಎಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಓದು ಓದಿದ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಕೊಡೋ ಸಂಬಳ ಅಷ್ಟೆ. ಇದೊಂಥರಾ ವಿಷಯಸ್ ಸರ್ಕಲ್ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗಾಗ್ತಾ ಇದೆ.

ಹೀಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾಗಬಹುದು? ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಓಡಿತು.

ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಬರೀ ಹೈಲಿ ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಹುಡುಗರೇ ! ಕೆಲಸಗಳೋ ವಿರಳ ವಿರಳ !

2050ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗೋಣ್ವ ? ಮೆಂಬರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಂದಿನಂತೆ ಹರಟೆ.

“ಏನ್ರಿ ಕಾಮತರೇ! ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಈ ವರ್ಷ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲ? ಏನ್ ಕೆಲ್ಸ ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ ?” ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು ರೆಡ್ಡಿ.

“ಹೂಂ! ಈ ವರ್ಷ ಎಂ.ಎ. ಡಿಗ್ರಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ತಾಯ್ತು! ಓದು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಮಾರಾಯ್ತು!”

“ಎಲ್ಲೋ ಭಾರೀ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ಸ್ ಮಾಡಿಸಿರಬೇಕಪ್ಪಾ ನೀವು!” “ಏನೋ ಆರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದಾನಲ್ಲಾ ರಾಜಣ್ಣ. ಅವ ಮೊದ್ಲಿಂದ ಪರಿಚಯ ಅನ್ನಿ. ಯಾವೂ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ ನೋಡ್ವಿ. ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಪಂಚಾಮೃತ ರಾಯ್ತು!”

ಮಿಸೆಸ್ ರಾವ್, ಮಧ್ಯೆ ಜಾಯಿ ಹಾಕಿ. “ನಮ್ಮ ಕುಸುಮಾನೂ ಈ ಸಲ ಬಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಇ. ಮುಗಿಸಿದ್ದು. ಎರಡು ಒಳ್ಳೆ ಆಫರ್ ಬಂದಿದೆ. ಎಂ.ಜಿ. ಕೋಡಿನ ದೀಪಂ ಸಿಲ್ಕ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸೇಲ್ಸ್ ಹುಡುಗಿ ಕೆಲ್ಸ, ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡರ್ ಕೆಲ್ಸ. ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ. ನಾವೇನೋ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ದು ನೆಚ್ಚೊಬೇಡ. ಬರೀ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಗಳನ್ನೇ ತೋಗೋತಾರೆ ಅಂತ. ನೋಡ್ಬೇಕು” ಅಂತ ಬಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು.

ಪೀಟರ್ ಜಾರ್ಜ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು, “ನಮ್ಮ ಜಾನ್ ಸಹ ಈ ಸಲ ಬಿ.ಇ. ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ಪಾಸು ಮಾಡಾಗಿದೆ. ಮಮತಾ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೆಕಾನಿಕ್ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ತು. ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ ಅವಂಗಿ. ಒಪ್ಪೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು. ಮತ್ತೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗೋದು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಕೊಂಬಲ್ವೆ?”.

“ನನ್ನ ಮಗಂದು ಅದೃಷ್ಟಾಂತಲೇ ಹೇಳ್ಬೇಕು. ಅಹಮದಾಬಾದ್ I.I.M. ನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಡ್ತು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಒದ್ದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತೊಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗೋಣಾ ಅಂದ್ರೇನು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?” ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅನಂದದಿಂದ ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ನಕ್ಕು.

“ಓಹೋಹೋ! ಏನು ಮಿಷೀರೀ ನಿಮಗೆ! ಹಲ್ಲು ಉಳುಕೋ ಹಾಗೆ ನಗ್ಗೀರಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಗೀತಾ ನೋಡಿ ಮೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಮನೇಲೇ ಕೂತಿದಾಳೆ, ಸೈಕಾಲಜಿ, ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಮಾಡಿದಾಳೆ. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಪರೇಟರ್ ಕೆಲಸ ಒಂದು. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ರೈಟರ್ ಕೆಲಸ ಒಂದು ರೆಡಿಯಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಓದಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಯಾವ್ದಾರಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲ್ಯಾಬ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕೆಲ್ಸನಾದ್ರೂ ಬೇಕೊಂತ ಅವಳ ಹಠ. ಏನ್ನಾಡೋದು?” ಅಂತ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟು ಲಾಯರ್ರು.

“ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದೆ. 50 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗ ಗಪ್ಪನೆ ಹಿಡ್ಕೊಬೇಕು ಮಕ್ಕಳಿಗೇನು ತಿಳಿಯುತ್ತೆ?” ಅಂದ್ರು ರೆಡ್ಡಿ.

ಧಿಗ್ಗನೆ ನನ್ನ ಭಯಂಕರ ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತೆ. ಮುಖ ಜಿಲ್ಲನೆ ಬೆವರಿತ್ತು. ದೇವರೇ! ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತೀನೂ ಬರತ್ತೆ? ಸದ್ಯ-ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತೆ. ಬಚಾವಾದ, ಬೆವರೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುಕ್ಕರ್ ಏರಿಸಲು ಹೋದೆ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ

ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳನುಳಿಸಿ ಎಂದು
ಚಪ್ಪಾಳೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ
ಪರಿಸರವನ್ನೆ ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು
ಎಸ್ಪೇಟು ಮಾಡಿದ
ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ
ಬೇಟೆಯಾಡಿದ
ಅಧಿಕಾರದಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ !

ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಸೊರಬ

ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ.....

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಪ್ರಕೃಂತಾನಾಂ ಪತಯೇ ನಮೋನಮಃ—ರುದ್ರಪ್ರಶ್ನ

ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಭಾರಿಯ ಪಟ
ಬಿಳಿಲಿಗಲ್ಲ ರೋಗ

ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೊಂದೆ ಕೆರೆ
ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷಾಣು ರಾಗ

||೧||

ಕಳ್ಳರು ಗುಡಿಗಳ ಆಕ್ರಮಿಸಿದರು
ಮನೆಯವರಿಗೆ ಗತಿ ಭತ್ಯ
ಭತ್ಯದಿ ಅವರನು ಕೇಳುವರಾರು
ಬದುಕಿದ್ದೀರಾ ಸತ್ಯಾ

||೨||

ವರದೇಶಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ
ಮಾನವೀಯ ಆದೇಶ
ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ದನಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ
ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೇ ಮೋಸ

||೩||

ಅಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಾಗುವ ನಾಣ್ಯಕೆ
ಕಾಸಿನ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲ
ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲ ದಂಧೆಗೆ
ಪುರಸೊತ್ತೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ

||೪||

ಅಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದ ಸಾವ್ಯಾಜ್ಯ
ಹಿರಿ ಕಿರಿ ತರೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಯ ಸಾವ್ಯಾಜ್ಯ
ಸಾವಿರ ಗೊರಕೆಯ ಮಾಲ

ಬಟ್ಟೆಯ ಹರಿದು ಮಡಕೆಯನೊಡದು
 ಗಾರ್ಧಪಗಳ ಒದರಾಟ
 ಬಿಸಿಲಲಿ ಕುಳಿತು ನೆಮ್ಮದಿ ಕುಡಿಯಿತು
 ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರನು ಗಟಾಗಟ

||೨||

ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲಿ ಮೈತ್ರಿಗೆ ಓಟ
 ಹಿಡ್ಗಾ ಮುಗ್ಗಾಟ
 ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲಿ ಶಾಂತಿಗೆ ಓಟ
 ಸಂತತ ಚಿಂತೆಯ ಕಾಟ

||೨||

ಪ್ರಕೃಂತ ಪುರದಲಿ ರಾಜತಟಸ್ಥ
 ಪ್ರಜೆಗಳು ಉಪವಾಸ
 ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ
 ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ವನವಾಸ

||೩||

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು

“ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಆ ಮುಷ್ಕರ, ಈ ಮುಷ್ಕರ, ಯಾವ ಕಾಲೇಜಂದ್ರೂ
 ಸೀಟೇ ಇಲ್ಲ, ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ್ರೂ
 ಮಾತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಲಂಚ, ಲಂಚ ಅಂತ ಹಲ್ಲಿಂಜ್ಜಾರೆ, ಕೊನೇಗೆ ವಿಷ ತಗೊಂಡ್ರೂ
 ಅದು ನಕಲೀ ಮಾಲು, ಏನು ಪರಿಣಾಮಾನೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏನು
 ಪರಿಹಾರ ಅಂತೀನಿ. ಮೊನ್ನೆ ಕೆಮ್ಮಗೊಂಡನ ಹಳ್ಳೀಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನ
 ನೋಡ್ಕೊಂಬರ್ರೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಅವರು ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ?”

“ಈ ಯಂತ್ರ ಕಟ್ಟೊಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂದ್ರು”

ಒಂದು ಕನ್‌ಸಲ್ವೇಶನ್ ಕಥೆ

ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಏನೊಂದಿ ?

ನಿಮ್ಮ ಮೋಸ್ಟ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಕೇಸು ಯಾವುದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಾ? ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ.

ಅವತ್ತು ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಕನ್‌ಸಲ್ವೇಶನ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪೇಶೆಂಟೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ದಯಪಾಲಿಸಿ ನಮ್ಮಂತಹ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡವ್ವಾ ಅಂತ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೆ. ತಕ್ಷಣ ಯಾರೋ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ದಂಪತಿಗಳು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮಗ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ, ಕಾಲೇಜು ವಯಸ್ಸು. “ಕೂತ್ಯೊಳ್ಳಿ” “ಕೂತ್ಯೊಳ್ಳಿ” ಅಂತ ಅದರದಿಂದ ಊರಿಸಿದ.

“ಏನು ಸಮಾಚಾರ?” ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

“ನನ್ನ ಮಗ” ಅಂತ ಅಂದರು ಆತ.

“ಇವನ ವಿಷಯ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ನಮಗೆ ತಿಳೀತಿಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರೇ” ಅಂತ ಆಕೆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸೆರಗಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆ ಮಗ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವನು ನನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಪಿನ್ ಆಪ್ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಏನಾಗಿದೆ ಅವನಿಗೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಮಂಕು ಬಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಡ್ತಾನೆ ಡಾಕ್ಟರ್—”

“ಓದೋದೂ ಬರೆಯೋದೂ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದಾನೆ ಡಾಕ್ಟರ್—”

ಉಟ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಡಾಕ್ಟರಿ”

ಒಂದು ದಿನ ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಆಂತಿರಿ. ತನ್ನ ನೋಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಾ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಬಂದಿದಾನೆ ಡಾಕ್ಟರಿ”

“ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತೇ ಬಿಟ್ಟಿಟಿದಾನೆ ಡಾಕ್ಟರಿ”

“ಹಾಗೆ ಮಾತೇನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಗಿಡ ಮರಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡ್ತಾನೆ ಅಪ್ಪ. ಏನು ಗ್ರಹಚಾರವೋ ಏನೋ...”

“ಮೊನ್ನೆ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ನಾನು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯಾಗೇ ಉಳ್ಳೊತೀನಿ ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳ್ಕೊಂಡ ಡಾಕ್ಟರಿ”

“ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ. ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ಶರ್ಟ್‌ನ್ನು ಉಲ್ಟಾ ಪಲ್ಟಿ ಹಾಕೊಂಡು ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾನೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರಿ”

“ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮನೆ ಬಾವಿ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತೊಂಡು ವಿಳಿ ವಿದ್ದೇಳಿ ಅಂತ-ವಿವೇಕಾನಂದರ ತರಹ ಕೂಗಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರಿ. ಯಾಕೋ ಭಯವಾಯ್ತು”.

“ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಡಾಕ್ಟರಿ, ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ, ಆ ಬಾವಿಯಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದಾರೇನೋ ಅಂತ ಭಯ ಆಗುತ್ತೆ.”

“ಸರಿ, ಸರಿ, ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಸರ್, ಅರ್ಥವಾಯ್ತಮ್ಮ. ನಾನು ಅವನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಇರಿ” ಅಂತ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿದ.

ಆ ಹುಡುಗನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟ ನೋಡಿಕೊಂಡು “ಏನು ಹೆಸರು ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಪ್ರಕಾಶ್ ಡಾಕ್ಟರ್” ಅಂತ ಅಂದ ಸ್ಮಾರ್ಟಾಗೇ !

“ನೋಡಪ್ಪಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ನಾನು ಬಹಳ ಪಳಗಿರೋ ವೈದ್ಯ. ನನ್ನತ್ತ ನೀನು ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚೇದಾ ತಿಳಿತಾ ?” ಅಂತ ಗಡುಸಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದ.

“ಎಸ್, ಡಾಕ್ಟರ್” ಅಂದ.

“ಗುಡ್, ಈಗ ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಸಿಂಪ್‌ಟಮ್ಸ್ ನೋಡಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೀನಿ. ಯಾರು ಈ ಹುಡುಗಿ?” ಅಂದ.

“ಎಸ್, ವನಿತಾ ಅಂತ ಸಾರ್, ಡಾಟರ್ ಆಫ್ ಸೋಮಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ. ತರ್ಡ್ ಸ್ಟೇಜ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಬ್ಲಾಕ್, ಸಂಜಯ ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು” ಅಂದ.

“ಗುಡ್, ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಲವ್ ಆಫೇರ್ ನಡೀತಿದೆ?” ಅಂದ.

“ನಾವು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಡುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟುಗಳಾದಾಗಿ ನಿಂದ” ಅಂದ.

“ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಜಾತೀನೋ ಹೇಗೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಮೈನರ್ ಡಿಫರೆನ್ಸ್ ಇದೆ ಡಾಕ್ಟರ್. ನಾನು ಸ್ಮಾರ್ಟ್, ಅವಳು ಮಾಧ್ವ”

“ನಿಮ್ಮಷ್ಟು, ಅಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಮಡಿವಂತರೇನು?”

“ಎಸ್, ಡಾಕ್ಟರ್!” ಅಂದ.

“ಸರಿ, ನೀನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ್ನ ಒಳಗೆ ಕಳಿಸು” ಅಂತ ಅಂದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದು, ನಾನು ಗಂಭೀರ ಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಡೆಲಿವರಿ ಕೊಟ್ಟೆ. “ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಸಾರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈಕಲಾಜಿಕಲ್ ಕೇಸು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೊಸೆಶನ್ ಆಫ್ ಕಾನ್‌ಫ್ಲಿಕ್ಟಿಂಗ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್ ಅಂತಾರೆ. ಹಾಗಂದ್ರೆ ನಿಮಗೇನು ಇಷ್ಟವೋ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲ್ಲ. ಅವನಿಗೇನು ಇಷ್ಟವೋ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಆಗಲ್ಲ. ಇದು ಟ್ಯಾಬ್ಲಟ್ಟು ಇಂಜಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗೋ ಖಾಯಿಲೆ ಆಲ್ಲ. ಇದನ್ನ ಗುಣಪಡಿಸೋಕ್ಕೆ ‘ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಸಿಂಗ್’ ಅಂತ ಮಾಡ್ಬೇಕು.” ಆಕೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಕಾಣಿಸ್ತು. ಆತ “ಅದು ದೊಡ್ಡ ಆಪರೇಶನ್ನೇ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

“ಆಪರೇಶನ್ ಏನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಸ್ಮಾರ್ಟರು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಿಮಗೆ ಮಾಧ್ವರೆಂದರೆ ಹೇಗೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅವರನ್ನ ಕಂಡರೆ ಆಗಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರಿ” ಅಂತ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸಮ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

“ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಂಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ- ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮಾಧ್ವರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ” ಅಂದ.

“ಅವನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿ ಅಂದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಡಾಕ್ಟರೆ, ಆದರೆ ಆ ಮಾಧ್ವರ ಹತ್ತಿರ ಜಗಳಗಳು ಆಡ್ಕೊಂಡು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಪರಿಚಿತರೇ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗಾಗಿದೆ” ಅಂತ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟೊಂಡು ಅಪ್ಪ.

“ಡೋಂಟ್ ವರಿ, ನನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಗೊತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ಟೇಜ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಸಂಜಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸೋಮಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ ಇದಾರೆ. ಅವರ ಮಗಳು ವನಿತಾ. ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ, ಹೂಂ ಶುಭಸ್ಕ ಶೀಘ್ರಂ” ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಡಲಿವರಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಸಮಾಧಾನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೂರು ಜನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಏನಂದ್ರಿ, ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಪೇಶೆಂಟು ಏನಾದ, ಆಪರೇಶನ್ ಸಕ್ಸೆಸ್‌ಫುಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಾ ?

ಆಪರೇಶನ್ನೂ ಸಕ್ಸೆಸ್‌ಫುಲ್ಲು. ಪೇಶೆಂಟೂ ಲಿವ್ಡ್ !

ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಾಶ್ ಅವನ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟ !

ಅವನ ಮದುವೇಲಿ ನಾನೇ ವೀ. ಐ. ಪೀ. ವಿಡಿಯೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ !!

ಮೋಸ್ಟ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಕೇಸಲ್ವ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ?

“ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಆದ್ರೆ, ಬೀದಿ ಬೀದಿಲೆಲ್ಲಾ ತೇಗದ ಮರ ನೆಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ಮನೇಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ತೇಗದ ಮರ ಇರಬೇಕು. ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸ್ತೀನಿ. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕಿಂತ ನೂರರಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತ ಆಗುತ್ತೆ. It is Simple Arithmetic”

—ನವ್ಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು

ಮುಂಗಳ ಕಾರ್ಯ

ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ಸೀತಾರಾಮು ಈಗ ನಿವೃತ್ತ ನೌಕರ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಗ್ರಾಝುಯಿಟಿ. ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್‌ಫಂಡು ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ನು - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗಂಟುವಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಸ್‌ಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು. ಅರವಿಂದ ಆಟೊ ಫೈನಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಅನ್ನುವ ಮೋಹ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ ಅದರ ರಾಜಣ್ಣ ಒಂಟಿ ಸೀನು ಸೀತಿದ್ದ. “ಅಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಏನೋ ಜಾಸ್ತಿ ಅದರ ಆಸಲು ಮರತುಬಿಡಬೇಕು” ಅಂದಿದ್ದ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ವಿಷಯ ಕೈಬಿಟ್ಟರೂ ಹೇಗಾದರೂ ಈ ಪುಟ್ಟ ಗಂಟನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಚಪಲ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಿರಿಜ ಸೀತು ಇಬ್ಬರ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ತನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವೆಂತ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಸೀತಾರಾಮು. ವರಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಕುಂದು. “ಆಂಗೀರಸ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಕಂಕಣಬಲ ಕೂಡುವ ಯೋಗವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಬಿಡಿ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಸೀತಾರಾಮು.

ಆದಿನ ರಾಜಾಜೀನಗರದ ಮೂಲೆಯ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಸೀತಾರಾಮು ನಾಗಣ್ಣ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಬಸ್‌ಗಿನ್ನು ನಡಿಗಯೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಒಂದು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ಕೂಡಾ ಗಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಯೋಚನೆಯೂ ಬಂತು. ಹೋಟೆಲಿಗಿನ್ನು ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಆಫೀಸರ್ಸ್‌ಮೆಸ್ಸು ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ. ರೇಟೂ ಕಡಿಮೆ. ಮನೆಯ ಊಟದ ಮಾದರಿ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದರು.

ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಸೀತಾರಾಮುವಿನ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಆ ಮೆಸ್ಸಿನ ಮೇಲೇ. ಅದೊಂದು ಸಂಸಾರದಮನೆ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೆಂಗಸರು ಬಡಿಸಿ

ತ್ತಿದ್ದವರೂ ಆ ಮನೆಯವರೆ. ಕೆಲಸದವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಊಟದ ನಂತರ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಸೀತಾರಾಮುವಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಹಿಡಿಸಿತು.

ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನವರ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದಾಗ “ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡು. ಅವಮಾನದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ನೆಂಟರು ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸು ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಗ. ಅನ್ನದಾನ ಪುಣ್ಯ ಕೆಲಸ” ಅಂದಿದ್ದರು. ಸೀತಾರಾಮುವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇದೊಂದು ವಾಡಿಕೆಯೇ ಅನ್ನದಾನ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಲಾಭ. ಪುಣ್ಯವೂ ಬೇಡ. ಪುರುಷಾರ್ಥವೂ ಬೇಡ. ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಕೈ ಕಚ್ಚಬಾರದು ಉಡುಪಿಕ್ಕೆವಣ್ಣ ಭವನದ ಆಚಾರ್ಯ ವಾಸುದೇವರಾಯರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ರೇಟಿಗಿನ್ನ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಅಡಿಗೆ ಶುಚಿಯಾಗಿರಲಿ. ಶುಚಿಯಾಗಿರಲಿ ನಡವಳಿಕೆ ಸೌಜನ್ಯವಾಗಿರಲಿ.

ವಿಜಯದಶಮಿ ದಿವಸ ಸೀತಾರಾಮಮನೆಯ ಮುಂದೆ “ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ” ಅನ್ನುವ ಬೋರ್ಡ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಮಾವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ತೋರಣ. ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಊಟ. ಇದು ಸೀತಾರಾಮೂ ಮೆಸ್‌ನ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ.

ಉದ್ಯಮ ಬಿದಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತು. ಶುಚಿರುಚಿಯಾದ ಊಟ, ಸೌಜನ್ಯದ ಮಾತು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ರೇಟು. ಬೇರೆ ಮೆಸ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈಗ ಸೀತಾರಾಮುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಜುಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸಾಂಬಾರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಮತ್ತು ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್ ಬಡಾಯಿಸುವುದು ಒಂದು ಡಜನ್ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಹೀಗೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಜೇಪ್ ಮೆಸ್‌ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಘಂಟೆ. ಬಂದವರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಂದಿದ್ದದ್ದು ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ.

“ಯಾರದ್ರಿ ಪೆಸ್ಸು”

“ನಂದು ಸಾರ್”

“ಲೈಸನ್ಸ್ ಇದೆಯೇನೋ”

“ಇದು ಹೋಟಲಲ್ಲ ಸಾರ್. ಬಂದವರಿಗೆ ಉಟ ಹಾಕ್ತೀವಿ ಆಪ್ತೇ”

“ಬಿಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ತೀರಾ”?

“ತ...ತ...ತ ಪ ..ತ...ತ

“ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಏನು ಗೊತ್ತೇನೋ ? ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದಂಡ. ಎರಡು ವರ್ಷ ಜೈಲು.

“ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಸಾರ್, ಕೂತ್ಕೋಳಿ, ಕಾಫಿ ತೋಗೊಳೋರಂತೆ.

ಬಂದಿದ್ದವರು ಕುಕ್ಕರಬಡಿದರು. ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ, ಫಲ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ನಂತರವೇ ಆ ದರಿದ್ರ ಜೀವು ಜಾಗಬಿಟ್ಟದ್ದು. ನೂರರ ಏದು ನೋಟು ಕೈಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದು ಆಚೀಬೀದಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮೆಸ್ಸಿನವರ ಕುತಂತ್ರವೆಂತ ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಏದು ನೂರು ತೆತ್ತಮೇಲೆ ಲೈಸನ್ಸ್ ಕೈಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭ. ಅದ್ಭೂತದ ಔತಣ. ಲೋಕಲ್ ಪೇಪರು ಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು. “ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿಗೆ ಪುನಃ ಹಸಿರು ತೋರಣ”.

ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೊಲಿಸ್ ಜೀವೊಂದು ಬಂತು. ಶಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜಿತ ಕಾಕಿ ಸೈನಿಕರು.

“ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್”

“ಏನ್ರಿ ನೆನ್ನೆ ದೊಂಬಿ ನಡೆಸಿದರಂತೆ, ರಾತ್ರೆ ಇಬ್ಬರು ಸತ್ತರಂತೆ. ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ಮಾರ್ತೀರಂತೆ.

ಛೆ ಛೆ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ನೆನ್ನೆ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪ್ರತ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟೆವು ಸಾರ್.

“ಲೇ ಪೋರ್‌ಟ್ವೆಂಟಿ, ಒಳಗೆ ನೋಡೋ ಭಟ್ಟಿ ಗಿಟ್ಟಿ ಇಳಿಸವ್ರೇನೋ ನೊಡ್ತಲಾ ಸರಿ ಬೂಟ್ ಕಾಲಲ್ಲೇ ದೇವರ ಮನೆ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಆರೂಮು ಈರೂಮು

ಸುತ್ತಾಡಿದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಕಠಿ ದೆವ್ವ ವ್ಯಾನೂ ಬಂತು. ಅರವತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಬಂದಿಳಿದರು. ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ ಮೆಗ್ ಹೋಗಿ ಪಡಖಾನೆ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿದರು, ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿದರು. ದೇವರ ದಯ ಒರಳ ಒಳಕ್ಕೆ ವಂದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ

ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾಮೂಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕಾಕಿ ಆರ್ಮಿ ನೋಡಿ ಗಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಪರಾರಿ.

ಸೀತಾರಾಮು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಿಳಿದ. ಒಂದು ಕವರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೈ ಸೇರಿತು. ಅವರ ಮುಖದ ಕ್ರೂರ್ಯ ಮಾಯವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮೂಡಿತು. ಭಾಷೆ ನಯವಾಯಿತು.

ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ವೈಕುಂಠ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಇನ್ನೆರಡು ತಪ್ಪಲೆ ಅನ್ನ ಬೇಯಿಸಿ. ಸಾಂಜಾರಿಗೆ ಎರಡು ಕೊಡ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಕುದಿಸಿದರು.

ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನಿಮಗಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ವಿವೇಕ ಸೀತಾರಾಮೂಗೆ ಜಾಗೃತ ವಾದದ್ದು ಆಗ. ವ್ಯಾನು ಜೀಪು ಕದಲಿದ ನಂತರ ಸೀತಾರಾಮು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಏಕಾದಶಿ. ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಸಾಲಗಾರರ ದುಡ್ಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಕೈಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಈಗ ಸೀತಾರಾಮೂ ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡೀಲಿ ಲೆಖ್ನು ಬರೀತಾನೆ. ಗಂಡು ನೋಡೋದನ್ನ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾನೆ. ಉಸಿರು ಸಲೀಸಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಸೋಣ ಅಂತ ಇದಾನೆ.

ನೋಡೋಣ ಏನೀಗ ಆತುರ ?

ವ್ಯಾಘ್ರ

“ಯಾಕೆ ಮಂದಿ ಡಂಕೆಲಾ ಡಂಕೆಲಾ ಅಂತ ಬಡ್ಕೊತಾವೆ ?

ಬಿತ್ತೆ ಬೀಜದ್ ಕೋರಿ ಇಟ್ಟವ್ವೇನು ಅವ್ವ ?”

ಚೌಕಾಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ

ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಭಾರತದ ದಿವ್ಯ ಪರಂಪರೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ “ಚೌಕಾಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ”ವೂ ಒಂದು. ಬೇರೆಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಂತೆ ಇದೂ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಚೌಕಾಶೀ ಮಾಡುವುದು ರಕ್ತಗತವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಕರತಲಾಮಲಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಾರುವುದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿತ್ತು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಟೈಂ ಇತ್ತು. ಉತ್ಸಾಹ ಇತ್ತು. ಅವಸರ ಎರಲಿಲ್ಲ. ಚೌಕಾಶೀ ಮುಗಿದು ಬೆಲೆ ಕುದುರಿದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲೋಕಾಭಿರಾಮ, ಉಭಯ ಕುಶಲ ಸಾಂಪ್ರದ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೇ, ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರು. ಇಂಥ ದಿವ್ಯ ಕಲೆಯನ್ನು ನಾಗರೀಕತೆ Development ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಗುಂಪುವುದಾದಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಾನು ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಪಿಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಜೇಡಲ ಬಲೆ ಹೊಡೆಯುವ ಉದ್ದ ಪೂರಕ ಹಿಡಿದು (ಕುಚ್ಚುಮಟ್ಟಿ) ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅಜಾನುಬಾಹು. ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆಕಾರ. ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ ನಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಅವಿತು ವ್ಯಾಪಾರದ ಚರ್ಯೆ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಮಾಪಿಳ್ಳೆ “ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ” ಅಂದ. ನಮ್ಮಜ್ಜಿ “ಒಂದಾಣೆ” ಅಂದರು. ನನಗೆ ಭೂಕಂಪವಾದಂತಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದೇ ಪೂರಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತಡಕಿ ಬಿಡುವನೋ ಎಂದು ಭಯಭೀತನಾದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರ ಕೊನೆಗೆ ಎರಡೂವರಾಣೆಗೆ ಕುದುರಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು. ಈಗ WIN-WIN ಸಿಚುಯೇಷನ್ ಅಂತೀವಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ.

ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತರಕಾರಿ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೆ ಹಾಕಿದರು. ತಂದೆ ತರಕಾರಿ ಕ್ವಾಲಿಟೀಗಿಂತ ಬೆಲೆಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

“ಏನೋ ಬೇಕೂಫ. ಚೌಕಾಶೀ-ಗೀಕಾಶೀ ಮಾಡಿದ್ಯೋ, ಇಲ್ಲ, ಕೇಳಿದ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಬಂದ್ಯೋ” ಎಂದ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಗದರಿದರೆ. “ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕೋನು” ಎಂದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ “ಇವನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದಮೇಲೆ ದೇವರೇಗತಿ. ಮನೆ ಮಾರಿ ತರಕಾರಿ ತರುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಹಾಳ” ಎಂದೂ ಬೈದು ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಪೂಜೆಗೊಂದು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂಥ ಚೌಕಾಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನನಗೆ ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ adjust ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಚೌಕಾಶೀ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗುವ ರಿಯಾಕ್ಷನ್ ಭಯ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ. ಈ ದ್ವಂದ್ವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನನಗಾದ Embarrassing ಮೂಮೆಂಟ್ಸ್ ನೋಡೋಣ.

ಹಾಂಕಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚೌಕಾಶೀ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಕನ್ನಡತ ಖರೀದಿಸಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಜೈನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದೆ. ನಗುತ್ತಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ನಿನ್ನದೇ ಬೋಣಿ ಅಂದ. ಶುರು ಆಯಿತು ಚೌಕಾಶೀ. ನನ್ನ dicount percentage ಕೇಳಿ ಅವನ ನಗು ಕ್ಷಯಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂಥ ಬೋಣಿಇಂದ ನನ್ನ ಇವತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಹಾಳು ಎಂದು ಬೈದು ಹೊರಗಟ್ಟಿದ. ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಶೀ 25-30 ಶೇಕಡ ಮೇಲೆ ಹೋದರೆ, ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷ ಎಂದು !

1969ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಿಳಿಯರಿದ್ದರು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಭಾರತೀಯ. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ “ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಏಕೆ ಬೌಕಾಶೀ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ವೇಳೆ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು. ನಾನು ತುಸು ಕೋಪದಿಂದ “ಅವರಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿ. ಪಾಕಿಸ್ಥಾನ. ಬಂಗಾಳದೇಶದವರಿರಬಹುದು ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ Red Spots ಇಡುವವರು ಇನ್ನಾರು” ಟಂದ.

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಬಿಳಿಯ ಹೇಳಿದರು “ಅದು ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ “ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಲಿ ನಮಗೇಕೆ” ಎಂದ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತೆ.

ಈ ಚೌಕಾಶೀ ಮನೋಭಾವ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಳಚುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಚಾರ್ ಮಿನಾರ್ ಹತ್ತಿರದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಾಳೆ Ash tray ಬೆಲೆ ಕೇಳಿದೆ. “ಮೂವತ್ತುರೂ” ಅಂದ. “ಇಪ್ಪತ್ತು” ಅಂದ. “ಮೂವತ್ತೈದು” ಅಂದ. ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಂಗಡಿಯವ ಅಂದ “ನೀನು ಚೌಕಾಶೀ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಟೈಂ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜದೂರೂ ಜುಲ್ಮಾನೆ”. ಅವನ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ !

ಒಮ್ಮೆ ನಾನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಪಾಪಿಂಗ್ ಹೋದವು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬೆತ್ತದ “ಮೋಡಾ”ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನನ್ನವಳು “ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಎರಡು ಮೋಡಾ ಬೇಕಿತ್ತು ಮನೆಗೆ” ಎಂದಳು. ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರು ಆಯ್ತು. “ಜೊತೆ ಐವತ್ತು” ಅಂದ. ನಾನು ಮೂವತ್ತಿನಿಂದ ಶುರು ಮಾಡಿ ನಲವತ್ತೈದಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದೆ. ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ರಾಮಬಾಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ನನ್ನವಳಿಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ “ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಕಾರ್ ಹತ್ತಿರ ಸಾಗೋಣ. ಅವನೇ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದೆ. ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವಳೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂತು Rear View Mirror ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ಪಾಪಸ್ ಹೋಗಲು ಬಿಂಕ. ಕಾರ್ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಇವಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂದು “ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡೇ ಬರಬಾರದು” ಎಂದು ಮಾರನೇ ದಿನ ಐವತ್ತೈದು ತೆತ್ತು, ಆಟೋ ಬಾಡಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಜೊತೆ ಮೋಡ ತಂದಳು. ಆ ಮೋಡಾ ನೋಡಿ ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕಹಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಮುಂಭಾಗ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿತು ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ದಲ್ಲಿದ್ದ “ಕಿಯೋಸ್ಕ್”ಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಯುವಕ ಕೂತಿದ್ದ. “five rupees” ಅಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ. ನಾನು

ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ಮೂರು ಮಾಡಿಕೋ” ಅಂದ. ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ “ಯಾಕೆ ಅಂಕಲ್. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಚೌಕಾಶೀ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಯಾರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ” ಅಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ “ಹೈದರಾಬಾದ್” ಆಗುತ್ತೋ ಎಂದು ಐದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಹಾಗೆ “ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಯ್ಯ” ಅಂದ. ಅವನು “ಕಾಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಜ್ಜಾಯ” ಅಂದ ತಲೆ ಎತ್ತದೆ. “ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗರು-ತಲೆಹರಟೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ವಹಾಡಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊರಟೆ.

ಈಗಿನ ಕಾಲದ Discount Sales ಇಂದ ಚೌಕಾಶೀ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಿದೆ. “ಶೇಕಡ 10 ರಿಂದ 40ರ ವರೆಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ” ಎಂದು ಫಲಕ ಹಾಕಿ, ನೀವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಖರೀದಿಸಿದರೆ “ಸಾರ್ ಅದಕ್ಕೆ Discountಯೇ ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೋಸ್ಕರ 5 percent ಬಡ್ತಿದ್ವೀನೆ” ಎಂದು ಬಿಲ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಇಂಗು ತಿಂದ ಮಂಗಳರಂತೆ ಬಿಲ್ ತೆತ್ತು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. “40% ರಿಯಾಯಿತಿ” ಫಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ !

ನಲವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಜಟಕಾ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವನ ಗುಡಿಯಿಂದ - ಶೇಷಾದ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡಾಣೆಯಿಂದ ಶುರುವಾಗಿ ಚೌಕಾಶಿ ಯಾಗಿ ಆರಾಣೆಗೆ settle ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ. ಶೇಷಾದ್ರಿಪುರ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಜಟಕಾ ಬಂಡಿಯವ “ಇಲ್ಲಾ ಸಾಹೇಬ್. ಆಯಮ್ಮನವರು ತುಂಬಾ ದಪ್ಪ. ಕುದುರೆ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ. ಒಂದಾಣೆ ಇನಾಂ ಕೊಡಿ. Extra ಹುರಳಿ ಹಾಕ್ತೀನೆ” ಎಂದು ಒಂದಾಣೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೋಗೋತಿದ್ದ. ಈಗ “ಟವ್” ಎಂದು ಮೊಟರ್ ಬಡಿಯುವ ಆಟೋದೊಂದಿಗೆ ಚೌಕಾಶೀ ಸಾಧ್ಯವೇ !

ಮುಂಚೆ ಲಂಚ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಶೀ ನಡೀತಿತ್ತು. ಕೆಲಸ ಆದಮೇಲೆ, ನೂರು ಕೇಳಿದರೆ, ನೀವು ಹತ್ತೋ-ಇಪ್ಪತ್ತೋ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಎರಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿ ಹೊರಡಬಹುದಿತ್ತು. ಈಗ ಕೆಲಸ ಶುರು ಆಗುವ ಮುಂಚೇನೇ ಇಷ್ಟು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಫೈಲ್ ಬಿಚ್ಚುವುದು, ಕೊಡದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಚೌಕಾಶೀ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೊರಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ನಡೆಯತಕ್ಕ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ನನ್ನವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ “ನೋಡು ರಿಟೈರ್ ಆಯಿತು. ಅದಾಯ ಕಮ್ಮಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡು. ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇರಲಿ” ಎಂದೆ. “ಶುರು ಆಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಚಾಕಾಶೀ ಬುದ್ದಿ. ನಂಗಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿರ್ತೀ” ಎಂದು. Credit Card ಹಿಡಿದು ಬರುವ ಭವನದ Discount Saleಗೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಆಟೋದಲ್ಲಿ. Credit Card ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ನಂದೇ ತಪ್ಪು!

ಈಗ ಚಾಕಾಶೀ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಚೆಕ್ಕ, ಪುಟ್ಟವರಿಂದ ಈ ಅಂಕಲ್ ಏಕೆ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನನ್ನ ದೊಡ್ಡವ್ವ ಈಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ವಾಯಿತು. ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನನ್ನು “ಬೇಕೂಫ, ಮನೆಹಾಳ, ಶುದ್ಧತುಂತಿ” ಎಂದ ಬೈಯ್ಯಲಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಹಿಲೇರಿಯಸ್

ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ನಮ್ಮ ಹರ್ಷ

ಸದಾ ಹಿಲೇರಿಯಸ್ಸು

ಅವನ ಮನೆ

ದೇವರೇನು ಕಡಿಮೆ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಏಡು ಕೊಂಡಲವಾಸ

ಸೆವೆನ್ - ಹಿಲ್ - ಏರಿಯಸ್ಸು

ಹರ್ಷದ ಹಾವು

—ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ

‘ಗುರೂ ಗುರೂ, ಇಲ್ಲೋಡ ಗುರು, ಎಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಹಾಂವ! ೧೪ ಅಡಿ, ೪ ಅಂಗುಲ! ನಾಗರಾಜ ಕಿಂಗ ಕೋಬ್ರಾ !!’

‘ಎಲ್ಲೋ! ಎಲ್ಲಿ?’

‘ಇಲ್ಲಿ ಪೋಟೋ ನೋಡ ಗುರು, ದಾಂಡೇಲಿ ಅರಣ್ಯದಾಗ ಹಿಡಿದಾರಂತೆ’.

‘ಅದಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಇಲ್ಲದ ನೋಡ, ಹರ್ಷದ ಹಾಂವ! ಎಂಥಾ ಭಯಂಕರ? ನೋಡಿದವರ ಥರಾಥರಾ ನಡಗ್ಲಾಕ ಹತ್ತಾರ.’

‘ಇದ್ಯಾವ ಹಾಂವ ಗುರು? ನಾ ಕೇಳಿದ್ದು ನಾಗರ ಹಾಂವು, ಹೆಂಜೇರಿ, ಕಾಬರಿ ಚಿಣಗಿ, ಮತ್ತು ಮಣ್‌ಮುಕೆ ಹಾಂವು...ಆದ್ರೆ ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವು....’

‘ಇದು ಈ ವರ್ಷದ ಹಾಂವ! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಭಯಾನಕ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಾಹ!’

‘ಹಂಗಂದ್ರೇನ ಗುರು ?’

‘ನಿನಗ ತಿಳಿಯೋ ಮಾತಲ್ಲ ಬಿಡು, ನೋಡಿದ್ದನು ನಂಜೇರತದ ಅಂಥಾ ಹಾಂವ ?’

‘ಹಂಗಿದ್ದ ನೋಡಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಸುವಿದ್ದು?’

‘ನೋಡಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ವಿಷಾ ಎಲ್ಲೋಗತ್ಯೆತೆ? ಅದ ಏಕೆ ಏರತ್ಯೆತೆ! ಈಗ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲೋ, ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಹಾಂವ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಆ ಹಾಂವ ನೋಡಿದವರನ್ನ ನೋಡೇ, ನಾ ನಾ ಅನವ್ರ ಒದ್ದಾಡಲಾಕ ಹಕ್ಕಾರ! ಕಂಡವರ ಮಾತು, ಕಡಸಗೊಂಡವರ ಮಾತು ಕೇಳು ಬ್ಯಾಡ. ಅವರ ನಂಜುಂಡ ಆದ್ರೇನು ನರಸಿಂಹ ಆದ್ರೇನು !’

‘ಅದೆಂಥಾ ಹಾಂವ ಗುರು ?’

‘ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಚ್ಚಿದ್ದೂ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಷಾವಿರತ್ಯೆತಿ! ಅವ್ರಪೈಕಿ ಅನವ್ರಲ್ಲಾ ಒದ್ದಾಡತಾರ!’

‘ಅದಕ್ಕೆ ಹರ್ಷದ್ ಹಾಂವತ್ತ ಯಾಕ್, ಹೆಸರ ಬಂತ ಗುರು?’

‘ಹರ್ಷದ್ ಬಿಟ್ಟು ಹಾವು,...ಈಗ ನರಸಿಂಹ ಮನಿ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಕಾಡು ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ? ಹಂಗಪ, ಹರ್ಷದ್ ಬಿಟ್ಟು ಹಾವು, ‘ಹರ್ಷದ್ ಹಾವು!’

‘ಯಾಕ ಗುರು ಈ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನವರಂಗ ಈ ವ್ಯಂಜನಾಂತು? ಸುಮ್ಮ ಹರ್ಷದ ಹಾವು ಅಂದ್ರ ನಡೆಂಗಿಲ್ಲೇನು? ನೋಡಿದವರಿಗಲ್ಲಾ ‘ಹರ್ಷಕೊಡೋ’ ಹಾಂವು ಅಂತಾದ್ರು ಆಗತ್ಯತಲಾ’

‘ಸಾಕಮಾಡ ನಿನ್ನ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ’

‘ಅಲ್ಲಾ ಗುರು, ಕೇಶಿರಾಜ ಹೇಳಿದಂಗ ಇದನ್ನ ಶಿಥಿಲಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ್ರ ‘ಹರಸದ ಹಾವು’ ಅಂತೂ ಆಗತ್ಯತಿ!’

‘ಯಾರ ಹರಸದ್ದು?’

‘ಯಾರ ಹರಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವು! ಅಂದ್ರ ನರಸಿಂಹನೋ, ಕೃಷ್ಣನೋ...’

‘ಸಾಕ ಬಿಡ ಮಾರಾಯಾ, ಸುಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟ ಭಾಳ ದೂರ ಓಡ್ತಿ .

‘ಏನ್ ಗುರು ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವು ದಾಂಡೇಲಿ ಹಾಂವಿನಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ?

‘ಹುಚ್ಚಾ ಆದನ್ನ ಹಾಕಲಾಕ, ಯಾವ ಹೇಳಿಗೇನು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲಂತ! ಅದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಶಿನಾಗ ತಂದಾರಂತ ಗೊತ್ತೈತಿಲ್ಲೋ? ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿ ನಾಗಾದ್ರು ಹೆಂಗ ಹಿಡಿಸ್ತು ಅಂತ ಮಂದಿ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟು; ಅಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಅದು!

‘ಏನ ಗುರು, ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಾಗೂ ಹಾಂವ ಹಾಕತಾರ?’

‘ಮತ್ತ ? ನೀವನ ಹಾಕತಾರಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಿ ?

‘ನನಗ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಾಗ ಬರೇ ಬಾಂಬ್ ಇರೂದಟ್ಟು ಗೊತ್ತ ಗುರು. ಹಾಂವೂ ಇರತಾವಂತ ಈಗ ಗೊತ್ತಾತ! ಇನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ - ಅದೂ ಪೋಲೀಸ್ ಕೇಸ್ ಇದ್ದಂಗ ಅನ್ನಿ.

‘ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಾಗ ಹಾಂವ ಇರೂದಂತು ಬಿಡ, ಇನ್ನ ಹಾಂವಿನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಏನಿರತ್ಯತಿ ಗೊತ್ತಾ?’

‘ಮತ್ತೇನಿರತ್ಯತಿ? ವಿಷಾ.’

‘ಮೂರ್ಖ, ಅದೆಲ್ಲಾರ್ಗಿ ಗೊತ್ತೈತಿ ಬಿಡ. ಅದ್ರ ಆ ಹಾಂವಿನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ‘ಕೊಕ್ಕಿನ’ ಅನು ಮಾದಕ ವಸ್ತು ತುಂಬಿದ ಗರ್ಭನಿರೋಧಕ ಚೀಲ ಇರತಾವ!’

‘ಹಾಂ! ಗುರು ಇದೇನ ಹೊಸಾದ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ’

‘ಇದ್ರಾಗ ಹೊಸಾದೇನೆಂತಿ? ಮನ್ನಿ ಕೊಲಂಬಿಯಾ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಾಗ ಇಂಥಾ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಮುನ್ನೂರಾ ಹನ್ನೆರಡ ಹಾಂವ ಹಿಡಿದಾರ!’

‘ಹ ಹ್ ಹ್....ಗೊತ್ತಾತು ಬಿಡಗುರು’

‘ಏನ ಗೊತ್ತಾತು ನಿನ್ನ ತೆಲಿ?’

‘ಜಗತ್ತಿನ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಯಾಕ ಹೆಚ್ಚಿತು ಅನೂದ ಗೊತ್ತಾತ. ಎಲ್ಲಾ ನಿರೋಧಗಳನ್ನ ಚೀಲಾ ಮಾಡಿ ಏನೇನೋ ಸಾಗಸತಾರ ಬಳಸಿದರ, ಗರ್ಭ ನಿರೋಧಕಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾಕ ಅವೆಲ್ಲಿ ಸಿಗಜೇಕು ಗುರು?...ಮಕ್ಕ ಭಕ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ!’

‘ಯಾಕೋ ಮತ್ತ ಓಡ್ಲಾಕ ಸುರು ಮಾಡ್ತಿ?’

‘ಇಲ್ಲ ಗುರು, ಹಾಂವಂದ್ರನ ಹಲ್ಲ ಹಾರತೈತಿ, ಮದಲ ವಿಷಾ, ಅದರ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಮಾಡಕ ವಸ್ತು ತುಂಬಿ ತಂದ, ಅದ್ ನಮ್ಮಾಂಥ ತರುಣರಿಗಿ ಮಾರಿದ್ರ ಏನ್ನ ತಿ ಅಂತೀನ!...ಎತ್ತಣ ಗರ್ಭನಿರೋಧಕ, ಎತ್ತಣ ಹಾವು, ಎತ್ತಣ ಕೊಕ್ಕಿನ, ಎತ್ತಣಂದೆತ್ತ ಸಂಬಂಧವಯ್ಯಾ....!’

‘ಸಾಕ ಸಾಕ, ಮ್ಯಾಲ ನಿನ್ನ ವಚನಾಂಕಿತ ಒತ್ತಬ್ಯಾಡ....ನೋಡು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾವು ವಿಷಪೂರಿತ-ಅಲ್ಲ ಅಂತಾರ, ಆದ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಹಾವು ವಿಷವಾಹಕ ಮಾತ್ರ ಆಗ್ಯಾವ. ಅದರೆ ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾವು ವಿಷಧಾರಕ, ವಿಷಕಾರಕ, ವಿಷ ಪೂರಕ, ವಿಷವಾಹಕ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗೈತಿ ನೋಡ. ಅಂತೇಳಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ನಡಗಾಕ ಹತ್ತೈತಿ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೋಳ ಅಳಗ್ಯಾಡ್ಲಾಕ ಹತ್ರಾವ...ಇಂಥಾ ಅಸಿಲ್ ನಿರ್ದೀರ ಅನು ಹಾಂವ ಕಡಿದ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ ಮೇಜರ್ನು ಜೋರ ಆಗ್ಯಾನ’.

‘ಇಂಥಾ ಭಯಂಕರ ಹಾಂವ ಹರ್ಷದ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಾನ ಗುರು?’

‘ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದೇನೆಂತಿ, ಹರ್ಷದನ ಮರಿಹಾಂವಗೋಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತುಂಬ ಹರದಾಡತಾವ ! ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು ಮುದಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆಫೀಸ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರದಾಗ ಅವ ಇದ್ದ ಆದಾವ. ಆದ್ರ ಈ ಮರಿ ಹಾಂವಗೋಳು ಮರಿ ಆಗಿ ಹೋಗತಾವ! ದಿನಾ ಸಾವಿರಾರ ಮಂದಿ ಇವ್ನ ಕಂಡು ಕಡಸಗೊಂಡು ನೆಳ್ಳಾಡತಾರ. ಯಾರ ಕೇಳತಾರ ಅದ್ದಲ್ಲಾ? ಭಾಳಮಂದಿ ಅವು

ಪರ್ಮನಾಗ, ಬ್ರೀಘಕೇಸಿನಾಗ ಮತ್ಯಾತ್ಯಾರಾಗೂ ಇಟಗೊಂಡ ತಿರಗಲಾರ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸಾಧಸಗೊಳ್ಳಾಕ ಪರಸಂಗ ನೋಡಿ ಹರಿಬಿಡಲಾರ!...ಈಗ ನೋಡು ಎಟ್ಟೋ ಹಾವು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ತಿರಗ್ಗಾಡತಾವ ಯಾರ ಕೇರೆ ಮಾಡತಾರ? ಆದ್ರ ಅದ ದಾಂಡೇಲಿ ಕಿಂಗ ಕೋಬ್ರಾನ್ನ ನಾಗರ ಹೊಳಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸ ಆಗತ್ಯತಿ!... ಅದರ ಪೋಟೊ ಏನ! ಜನಾ ಅದನ್ನ ನೋಡೂದೇನ !....?

'ಹಂಗಂತ್ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಗುರು, ಎಲ್ಲಾರೂ ಈ ವಿಷಾ ಉಂಡವರ. ಅದ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಆಗ್ಲಾಕ ಬಂದ್ನೂ ಸಾಯಬ್ಯಾಡ ಬದಕಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ನಳಿನಳಿ ಜೀಂವಾ ಹಿಡದೈತಿ. ಇಂಥಾ ವಿಷಾ ಉಂಡ ವಿಪಕಂಠರಾಗು ತಾಕತ್ತು, ಇಂಥಾ ವಿಷಾ ಉಣಿಸಿ ದಶಕಂಠರಾಗೂ ತಾಕತ್ತು ಎಟ್ಟ ಮಂದಿಗೈತಿ ಗುರು ?....ಅಲ್ಲಾ ಗುರು ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವು ಇಟ್ಟೊಂದ ಗುಲ್ಲಿಬ್ಬಿಸಿತ್ಯೆತಲಾ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಬಹುದು?'

'ಅದೇನಾಗತ್ಯೆತಿ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಖಂಡ. ಕಂಡವರಿಗೆ ಬೂದಿ. ಕೊಂಡವ ಕೊಂಡ್ ಹೋದ! ನಮಗದ ಬೂದಿ, ಅದ ಬೀದಿ! ಎಂಥಾ ಜೋಫರ್ಸ್ ಬಾಂಬ ಬಿದ್ದು ಎಚ್ಚರಾಗದ ಈ ಜನಾ, ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮ ಮಿರೆ ಮಿರೆ ನೋಡತ ಕುಡ್ತಾವಾತು!...ಹಾಂವ ಹರೆಂಗಿಲ್ಲ ಕೋಲ ಮುರಿಂಗಿಲ್ಲ"....?'

'ಅಲ್ಲಾ ಗುರು ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವಿನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಏನರ ಐತೋ ಏನೋ!'

'ಆಕಳ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಅಚ್ಚೇರ ಬಂಗಾರಂತ ಹೇಳತಿದ್ದು ಈ ಹರ್ಷದ ಹಾಂವಿನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಐದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ!...'

'ಏನಗುರು ಐದಸಾವಿರ ಕೋಟೀನಾ!...ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿದ ಗುರು?'

'ಎಲ್ಲಿದಂದ್ರೇನೋ ನಮ್ಮ ಎಂಬತ್ತೆಂಟ ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರ ಬೆವರ, ರಕ್ತ ಸುರಿಸಿದ್ದು, ಯಾರದರ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲವ್ವನ ಜಾತ್ರಿ!'

'ಆದ್ರ ಈಗ ನಡದದ್ದು, ಒಂದ ಕೋಟಿ ಕಾಟಾ ಕಳಕೊಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಅನ್ನಿ'

'ಆದಕ ಒಬ್ಬ ಸತ್ತಂಗ ಮಾಡತಾನ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅತ್ತಂಗ ಮಾಡತಾನ !'

'ಹಂಗಾದ್ರ ಉಳದ ನಾಕ ಸಾವಿರದಾ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತ ಕೋಟಿ ಗತಿ ಗುರು!? ಅದನ್ನು ಉಗಟಸಬಾರ್ಡು?'

'ಅದನ್ನು ಉಗಟಿಸಿದರ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾದ್ಯ ಅಧೋಗತಿ!'

'ಅದನ್ನು ಉಗಟಿಸದಿದ್ದ್ರ ದೇಶದ್ದೂ ಅದೇ ಗತಿ!...ಅಲ್ಲಾ ಗುರು?'